Anul al 62-lea
6 PAGINI

EXEMPLARUL 20 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 26 Sâmbăta 3 Februarie 1945
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 1300 pe 3 luni
Lei 2500 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 1400 3 luni
Lei 2700 6 luni
AUTORITAŢI
90% în plus

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIVERSUL COPIILOR
3 l. 700-12 l. 1200 lei
ZIARUL ŞTIINŢELOR
6 l. 900-12 l. 1600 lei
VIEŢEASCA 6 l. 650-12 l. 1150 lei
TR. SUFLET
6 l. 500 lei
12 l. 980 lei

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

INTRE FRANŢA ŞI ITALIA

O telegramă din Roma a agenţiei „Rador" a anunţat reluarea raporturilor diplomatice şi consulare dintre Italia şi Franţa. Telegrama adaugă că după ce ministrul de externe italian a anunţat acest fapt, consiliul de miniştri a afirmat încă odată „dorinţa sa cea mai adâncă de a restabili cât mai curând posibil tradiţionala prietenie cordială italo-franceză".

Politica externă a Italiei îşi reia astfel şi prin acest fapt, nu numai firul unei tradiţii, ci şi calea intereselor ei reale, atât de strâns legate de o politică continentală de libertate şi de dreptate. O asemenea politică presupune prietenia cu Franţa. Când în Martie 1915 Italia a denunţat tratatul ei de alianţă cu Germania şi Austro-Ungaria şi s'a alăturat de Tripla Înţelegere împotriva celor două imperii, ceeace a determinat acest gest, ceeace l-a justificat, a fost tocmai faptul că puterile Triplei Înţelegeri luptau şi atunci pentru libertate şi dreptate. De altfel aceasta este şi explicaţia că în 1914, nimeni n'a fost surprins că Italia, deşi aliată Germaniei şi Austro-Ungariei, nu s'a găsit obligată să sprijine cu forţele ei acţiunea militară deslănţuită de aceste puteri. Contrariul, ar fi surprins pe toată lumea cunoscătoare a sentimentului naţional italian care n'ar fi admis un război al Italiei contra Franţei. Nu numai prin afinitatea de origine, nu numai prin acel spirit de independenţă şi acel simţ de echitate care alcătuesc caracteristicele rasei latine, ci şi prin raţiunea politică, prietenia acestor două mari puteri mediteraneene apare ca un imperativ al intereselor lor permanente, a căror conjugare armonioasă s'a dovedit a putea fi fecundă, lor şi păcii europene. Misiunea politică şi culturală a acestor două popoare, la activul cărora se găsesc atâtea valoroase contribuţii aduse civilizaţiei, este paralelă. Nimic nu ar fi trebuit să întrerupă desfăşurarea ei. De altfel, însuşi Mussolini, deşi ros de ambiţii şi stăpânit de veleităţi cuceritoare, s'a văzut nevoit să continue această politică de colaborare şi prietenie cu Franţa democrată şi paşnică. Acordul franco-italian din 1935 a fost o reconfirmare a acestei politici şi este astăzi o certitudine că dacă Mussolini n'ar fi schimbat mai târziu, cu o vinovată uşurinţă, atitudinea Italiei în politica internaţională, războiul provocat de Germania hitleristă, chiar dacă totuşi ar fi izbucnit, ar fi luat dela început o cu totul altă desfăşurare. Când Mussolini apăra independenţa Austriei, când trimetea trupe italiene la frontieră, când îşi manifesta ostentativ prietenia faţă de Dolfus şi calda sa simpatie faţă de văduva şi copiii acestuia, el nu făcea de cât să urmeze linia unei politici tradiţionale şi să rămână în sfera prieteniei cu Franţa. Impulsivitatea acestui om care a fost atât de nefast propriei sale ţări, ambiţia lui nemăsurată care mergea pas la pas cu spiritul lui cuceritor şi dominator, l-au făcut să lege soarta naţiunei sale de un război inutil, absurd şi costisitor, ca cel din Abisinia şi, deşi Italia era membru fondator al Societăţii Naţiunilor, să calce cu încăpăţânare toate prescripţiile statutare ale acestui organism internaţional, să sfideze hotărîrile ei şi să se revolte împotriva sfaturilor prieteneşti ce i se dădeau. Mussolini nu mai vedea decât duşmani în jurul lui. El bănuia cele mai bune intenţii, falsifica cu bună ştiinţă înţelesul celor mai drepte îndemnuri şi îmbătat de succesele obţinute împotriva unui popor dezarmat şi lipsit de avantagiile technice ale ştiinţei militare moderne, el s'a izolat de lumea civilizată, înfeudându-se trup şi suflet şi înfeudându-şi ţara, politicei hitleriste pe care tot el o condamnase cu puţin timp înainte. Atotputernicia dictatorială a lui Hitler îl orbise şi el n'a avut discernământul necesar pentru a descifra în zâmbetele lui Hitler ipocrizia şi nici de a simţi că mâna prietenească ce i-o întindea, nu urmărea decât să-l tragă în aventura pe care dictatorul din Berlin o pregătise. Şi astfel Mussolini devenind duşmanul păcii şi al ordinei europene, el devenea implicit duşmanul Franţei. Axa Berlin-Roma n'a fost altceva decât concluzia logică a acestei duşmănii care de aci înainte trebuia să devină motorul politicei europene a Italiei. Şi cum ura şi duşmănia nu duc de cât la acţiuni necugetate, Mussolini n'a pregetat de a săvârşi ruşinosul atac pe la spate împotriva Franţei, în momentele cele mai critice prin care trecea această ţară şi de a păta astfel tradiţia nobleţei romane. A fost o gravă jignire adusă echităţii şi moralei internaţionale şi, dacă consecinţele ei imediate au înmulţit suferinţele Franţei, n'a trecut multă vreme ca autorul acestei jigniri să-şi vadă propria lui ţară zbătându-se în neputinţă, lipsită de orice libertate de mişcare şi obligată să suporte nu numai înfrângerea militară dar şi asuprirea dezastruoasă a unor „aliaţi" cari deveniseră de fapt stăpânitorii Italiei.

Nu vom mai reaminti desfăşurarea evenimentelor care au dus la liberarea Italiei, la renaşterea ei din ruine, la refacerea ei ca putere europeană. Azi, poporul italian, guvernat de oameni cari se străduesc printr'o politică înţeleaptă să-i recâştige încrederea lumii civilizate în vitalitatea şi însuşirile lui morale, participă la lupta contra barbariei hitleriste. Pe plan politic această participare nu putea să nu ducă la reluarea raporturilor diplomatice cu Franţa. Este în acelaş timp o recunoaştere a unei grave erori şi a unei uluitoare nedreptăţi săvârşită împotriva Franţei şi o reîncadrare a Italiei în familia popoarelor civilizate printre cari însuşirile şi potenţialul ei moral au strălucit atâtea secole.

Dorinţa exprimată de Consiliul de miniştri italian „de a restabili cât mai curând posibil tradiţionala prietenie cordială italo-franceză" a avut ecou în Franţa liberă care n'a ezitat să întindă încrezătoare mâna ei prietenească poporului italian Şi, pretutindeni unde se preţueşte înţelegerea între popoare, reluarea raporturilor diplomatice franco-italiene va fi salutată cu satisfacţie.

I. F.

ALTE UNITĂŢI ROMÂNE
CITATE PRIN ORDIN DE ZI DE COMANDAMENTUL ALIAT

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT
ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 1 FEBRUARIE 1945

In regiunea munţilor Tatra Mică, trupele Armatei 4-a română înfrângând — după lupte grele — rezistenţa vânătorilor alpini germani, au cucerit oraşul Pronnobanya, importantul nod de comunicaţii de pe valea Gronului, unde se întrunesc comunicaţiile ce străbat masivul Tatra Mică.

Oraşul a fost cucerit de trupele Diviziei 3-a Infanterie, în frunte cu Regimentul 1 Vânători, al cărui comandant — colonelul Pambucel Ioan — a căzut grav rănit.

S'au distins deasemenea căpitanii Tomescu Paraschiv, şi Stănescu Nicolae, din Reg. 1 Vânători.

Pentru operaţiunile pline de avânt care au dus, la 26 Ianuarie, la cucerirea oraşului Tisovetz, au fost citate prin ordin de zi de către Comandamentul aliat, Divizia 3-a Infanterie, de sub comanda generalului Popescu Ioan şi Divizia 6-a Infanterie, comandată de generalul Marinescu Gheorghe.

In masivul muntos Iavorina, trupele Armatei 1-a română continuă înaintarea spre Nord.

Poporul italian salută cu simpatie
declaraţia guvernului Bonomi cu privire la anularea arbitrajului dela Viena

Roma, 1 Februarie (Rador).— Comentând declaraţia guvernului italian relativă la anularea arbitrajului dela Viena, ziarului „Popolo", organul partidului creştin democrat de sub conducerea actualului ministru de externe, d. De Gasperi, scrie următoarele :

„Unul din cele mai triste instrumente de agresiune ale nazismului a fost arbitrajul dela Viena, care cu criterii părtinitoare a croit noui frontiere în dauna României. Acel act este declarat nul, iar hotărîrea aceasta, dictată nu de interese momentane, ci de o considerare obiectivă a realităţii, este salutată cu simpatie de poporul italian, care vede dispărând obstacolele artificiale ce împiedecau politica de amiciţie cu poporul român".

PENSIONARII STATULUI

La consfătuirea ţinută zilele trecute la Universitatea din Bucureşti, pensionarii din toate gradele corpului didactic au arătat situaţia materială nu numai a lor, ci a tuturor pensionarilor publici şi au hotărât alegerea unei delegaţii care să prezinte d-lui ministru de finanţe un memoriu în legătură cu aplicarea principiului din legea generală de pensii în sensul că orice schimbare în salarizarea funcţionarilor publici va fi urmată automat şi de schimbarea proporţională a cuantumului pensiilor respective.

In nenumărate rânduri, în cursul ultimilor ani în deosebi, am arătat că este interesul slujbaşilor statului în activitate, să vegheze la statornicirea şi la aplicarea principiului coordonării salariilor cu pensiile gradului şi funcţiunii respective, gândindu-se fiecare că după împlinirea anilor de serviciu le va veni şi lor rândul la anii de odihnă.

Problema pensiilor nu trebue privită numai din punctul de vedere al răsplătirii muncii permanente a celor cari au servit colectivitatea timp de 30—35 de ani, nici ca o ajutorare a acelor cari ajunşi la apusul vieţii n'ar mai putea lucra cu toată râvna, ci ca un drept al lor izvorât din obligaţia contractată de stat, din momentul când li s'au făcut reţinerile lunare de 10% din salarii în vederea perspectivii ieşirii la pensie.

Deci nu numai o datorie de recunoştinţă faţă de înaintaşii din armată, din învăţământ, din magistratură ori din administraţie, nu numai o recunoaştere a muncii celor de eri, ci o operă pozitivă menită să întărească în sufletele funcţionarilor în activitate, certitudinea că drepturile lor vor fi valabile la scadenţă şi că odată ajunşi la vârsta pensiei, vor avea mijloacele materiale de existenţă, în raport cu scumpirea traiului şi în măsura în care sunt sporite salariile.

In situaţia de azi ştim cu toţii cari sunt raporturile dintre scumpetea alimentelor şi mărfurilor deoparte şi cuantumul salariilor de altă parte, dar dacă pensionarilor nu li se acordă nici măcar sporurile în raport cu lefurile funcţionarilor din categoria respectivă, ingratitudinea colectivităţii creiază tragedii reale tocmai în viaţa familiilor celor mai conştiincioşi şi oneşti foşti slujitori ai statului, adică acelora cari nu şi-au creiat venituri lăturalnice în îndeplinirea serviciilor ce le-au fost pe vremuri încredinţate.

Socialiştii belgieni
cer demisia guvernului

Bruxelles, 1. (Rador). — Comitetul central al partidului socialist-belgian a dat un vot pentru demisia guvernului. Au votat 14 membri în favoarea acestei acţiuni, iar alţi 2 membri s'au abţinut.

Comitetul a cerut miniştrilor socialişti să-şi înainteze demisiile.

NOUA REŞEDINŢĂ A GUVERNULUI GERMAN

Londra, 1 Februarie (Rador). — *Corespondentul din Zuerich al agenţiei „Reuter" află din izvor autorizat că până Joi la amiază legaţia elveţiană din Berlin nu fusese informată despre intenţia guvernului german de a se strămuta la Muenchen, după cum se svonise în ultima vreme.*

Acelaşi corespondent a mai aflat că legaţia elveţiană este hotărîtă să rămână în Berlin chiar după ce capitala Reichului va fi ocupată de forţele ruseşti.

Un observator neutru din Berlin crede că este mult mai probabil ca guvernul Reichului să-şi mute reşedinţa la Obersalzberg, în munţii Bavariei.

O SCRISOARE A D-LOR C. VIŞOIANU ŞI SAVEL RĂDULESCU

D-nii Const. Vişoianu, ministru al afacerilor străine şi Savel Rădulescu, preşedintele comisiei române pentru aplicarea armistiţiului, au trimis ziarului „Drapelul" următoarea scrisoare :

Domnule Director,

In ziarul ce conduceţi, a apărut un interview al d-lui Gh. Tătărescu asupra politicei externe a României — şi în special asupra rolului jucat de Nicolae Titulescu, în ultimii ani înainte de războiu.

Prin anumite afirmaţiuni, ca şi prin prezentarea generală a desfăşurării evenimentelor, ce care le pune, fie într'o anumită lumină, fie în umbra unor treceri sub tăcere, Domnul Tătărescu încearcă să prezinte opiniei publice un alt aspect al lui Nicolae Titulescu şi a unor importante faze din politica noastră externă, decât acelea pe care le va stabili, nepărtinitoare, istoria.

Nu socotim că este momentul, după cum am arătat-o şi în alte ocazii, a desbate această chestiune.

O vom face la timpul potrivit, conştienţi de datoria de a restabili adevărul, şi din pietate faţă de memoria fostului nostru şef şi prieten a cărei valoare istorică şi naţională nu trebue în nici un fel ştirbită.

Rugându-vă să binevoiţi a insera cele ce preced în ziarul dv., vă rugăm a primi, Domnule Director, asigurarea consideraţiunei noastre.

SAVEL RĂDULESCU
CONST. VIŞOIANU

MAREA BĂTĂLIE DE PE FRONTUL DE RĂSĂRIT
SE DĂ ACUM APROAPE IN INTREGIME PE TERITORIUL GERMANIEI

Moscova, 1 Febr. (Rador). — D. Duncan Hooper, trimisul special al agenţiei „Reuter" transmite :

Cursa pentru Oder şi Berlin continuă.

De bună seamă că bubuitul artileriei sovietice trebue astăzi să se audă în capitala Reichului.

Tancurile şi artileria de sub comanda mareşalului Jukov, înaintează dinspre oraşele cucerite Landsberg, Meseritz, Schweibus şi Zulichau. Ele au ajuns în câteva puncte la 30 kilometri depărtare de Oder, ultima barieră naturală în drumul spre Berlin.

Frontul sovietic mobil de tancuri, tunuri şi infanterie purtată ce ameninţă Berlinul are acum o lungime de cel puţin 100 km.

Trupele sovietice care înaintează cu formaţii puternice la nord de Warthe merg drept ca o săgeată spre Kuestrin, oraş aflat la confluenţa râului Warthe cu Oderul.

O mare parte din formaţii de infanterie şi de tancuri s'a desfăşurat în pătratul mărginit la nord de Warthe şi la vest şi sud de Oder.

In vreme ce unităţile sovietice dela nord de Warthe sunt deocamdată cele mai apropiate de capitala Germaniei, mai având de parcurs 96 de km., alte formaţii de tancuri şi de infanterie, mergând direct spre Frankfurt am Oder, aflat la 72 km. depărtare de Berlin, câştigă rapid teren.

„Izvestia" de Joi scrie : „Bătălia se dă aproape în întregime acum pe teritoriul Germaniei. Vizuina fascistă se află în plină panică. Nici o forţă din lume nu va putea sta în calea armatei roşii".

La rândul său, „Steaua Roşie" afirmă : „Deţinem o completă superioritate aeriană. Avioanele noastre de bombardament, pătrunzând adânc pe deasupra provinciei Brandemburg, atacă fără încetare nodurile feroviare şi trenurile inamice aflate în mişcare".

❖

Moscova, 1 Febr. (Rador). — **Corespondentul agenţiei „Reuter" transmite :**

Postul de radio Moscova anunţă că 30.000 de germani sunt omoriţi sau capturaţi zilnic pe frontul de răsărit şi că la trei germani omoriţi este luat unul prizonier.

FLACARILE EXPLOZIILOR DUELURILOR DE ARTILERIE DELA EST DE BERLIN SE VAD IN CAPITALA REICHULUI

Stockholm, 1 Febr. (Rador). — Duelurile de artilerie depe linia frontului dela răsărit de Berlin încă nu sunt auzite în capitala Reichului, dar flăcările exploziilor pot fi văzute, — declară călătorii suedezi sosiţi la Malmoe în cursul nopţii de Miercuri spre Joi dela Berlin.

Ei precizează că garda naţională din Berlin, îndrumată de genişti, minează clădirile din partea de răsărit a capitalei.

Pe de altă parte, corespondenţii din Berlin ai ziarelor suedeze au comunicat în cursul aceleiaşi nopţi ziarelor respective, prin telefon, că în curând „transmiterea reportajelor va deveni extrem de grea".

Berlinul este acoperit de o zăpadă groasă.

Autorităţile nu sunt în stare să adăpostească pe refugiaţi, dintre care mulţi dorm în adăposturile împotriva bombardamentelor.

Unul dintre călători, care tocmai a sosit dela Stettin, afirmă că, pe când pleca de acolo, printr'un capăt al lui intrau coloanele de refugiaţi în vreme ce printr'un alt capăt oraşul era părăsit de proprii săi locuitori.

FORŢELE SOVIETICE AU AJUNS PE ODER LA NORD-VEST DE KUESTRIN

Moscova, 1 Febr. (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" transmite :

In cercurile militare din Moscova se crede că până în 24 de ore oraşul Frankfurt pe Oder va fi în bătaia tunurilor sovietice.

In marele cot al Oderului, între Frankfurt şi Zullichau, armata roşie se pregăteşte pentru o trecere masivă a fluviului, care va răpi germanilor şi ultimele posibilităţi de apărare în această regiune.

❖

Londra, 1 Februarie (Rador). — **Comunicatul militar german de Joi, transmis de radio Berlin, anunţă că forţele sovietice au ajuns pe Oder la nord-vest de Kuestrin.**

ARMATA ROŞIE PE PUNCTUL DE A INTRA IN KOENIGSBERG

Moscova, 1 Febr. (Rador). — **Corespondentul agenţiei „Reuter" transmite :**

Grădina Zoologică dela nord de Koenigsber este în mâinile trupelor sovietice, care au cucerit-o după o luptă violentă.

In prezent, trupele roşii îşi croesc drum luptând spre cimitirul oraşului.

Mareşalul Cerniakovski şi-a asezat tunurile aşa fel ca să poată bate portul şi canalul dela vest de Koenigsberg şi să ţină întrarea portului şi a canalului sub focul lor.

ORIENTĂRI ASUPRA REFORMEI AGRARE
Punctul de vedere al Uniunei generale a Sindicatelor agricole

Continuând expunerea punctelor de vedere exprimate până acum asupra reformei agrare vom înfăţişa azi părerile formulate de **Uniunea generală a Sindicatelor agricole** şi cuprinse în memoriul înaintat de curând comisiei de studii pentru reforma agrară.

Problema agrară în România trebue privită, după concepţia Uniunii Sindicatelor Agricole, în cadrul realităţilor economice şi demografice, iar nu prin prisma unilaterală a interesului politic, care a prezidat în trecut la elaborarea reformelor agrare anterioare. Soluţia ce se va da acestei probleme nu interesează numai pe proprietarii ce ar putea fi expropriaţi şi numai pe ţăranii ce vor beneficia de împroprietărire.

Ea angajează direct producţia, aprovizionarea internă, posibilităţile de schimb cu străinătatea şi însuşi progresul economiei naţionale. Deci este o problemă a ţării întregi şi ca atare trebue discutată ştiinţific, iar nu politic.

Cauza insuccesului reformelor agrare de până acum, prin reapariţia şi agravarea aspectului ei social, cauza sărăciei endemice a ţăranului român, chiar după împroprietărire trebue căutată în defectuoasa repartiţie a proprietăţii rurale: **prea multi proprietari pe loturi prea mici.** Aceste loturi fiind neeconomice şi neagricole, nu pot asigura traiul independent al familiei ţărăneşti.

Pe loturi prea mici producţia nu poate spori. Şi fără spor de producţie nu se poate asigura existenta populaţiei în continuă crestere, care trebue să rămână cheia problemei. Precedentele reforme agrare n'au ţinut seama de aceasta şi împărţind pământul în loturi prea mici, în loc să rezolve problema au agravat-o.

FENOMENUL DEMOGRAFIC

Cercetând Anuarul statistic al României găsim că populaţia ţării a crescut din 1921 până în 1939 cu 4.205.000 suflete, din care populaţia orăşenească numai cu 154.000 suflete, iar cea rurală cu 4.050.000 suflete.

In felul acesta densitatea populaţiei rurale care în 1921 era de 70 agricultori pe km. p. de teren cultivabil, a ajuns în 1941 la 94,3 agricultori pe km. p., crescând astfel în 20 de ani cu 24.3 locuitori agricoli pe km. p. de teren cultivat. Repartizând întreaga suprafaţă agricolă a ţării (terenuri arabile, fânete păşuni, livezi şi vii) la numărul locuitorilor agricoli, ar reveni — pentru anul 1921 — o suprafaţă de 1.43 ha. de cap, iar pentru anul 1941 media ar scădea abia la 1 ha. de cap. Această scădere înseamnă a restrângere continuă a câmpului de activitate pentru populaţia rurală şi deci sărăcirea ei progresivă pe măsura sporului demografic anual.

In comparaţie cu alte ţări (Danemarca, Germania, Cehoslovacia, Ungaria, Polonia), avem o populaţie agricolă de două ori mai deasă, iar producţia este în schimb numai pe jumătate cât a celorlalte.

PERSPECTIVELE UNEI NOUI IMPĂRŢIRI DE PĂMÂNT

E locul să ne întrebăm: ce suprafeţe pot fi dobândite printr'o nouă expropriere în vederea împroprietăririi ţăranilor?

Dacă exceptăm pădurile şi păsunile comunale şi luând ca bază de discuţie criteriul exproprierii moşiilor mai mari de 50 ha., aşa s'a propus — vom constata că suprafaţa totală a proprietăţii expropriabile este de 1.400.000 ha. Dar cum 14% din această suprafaţă este acoperită cu vii, livezi, păşuni şi fânete, ar rămâne disponibil un teren arabil de 1.200.000 ha., din care scăzând cota de 50 ha. cuvenită respectivilor 9.756 proprietari, adică 487.000 ha., înseamnă că se poate expropria numai 713.000 ha. Dar chiar dacă s'ar îngloba în această suprafaţă şi viile, livezile, păşunile şi fânetele, ceeace ar fi o ireparabilă pagubă în economia ţării, suprafaţa expropriabilă s'ar ridica la abia 913.000 ha.

Or pentru satisfacerea necesităţilor de împroprietărire ar trebui să dispunem nici mai mult nici mai puţin decât de 9.440.000 ha., adică: 4.000.000 ha. pentru împroprietărirea celor fără pământ (800.000 familii) şi 5.440.000 ha. pentru completarea lotului până la 5 ha. pentru cei cu pământ puţin. Totalul suprafeţei necesare acestei acoperiri depăşeşte însăşi suprafaţa cultivabilă

(Continuare in pag. 2-a)

ARMATELE AMERICANE SE APROPIE
PE UN FRONT LARG DE LINIA SIEGFRIED

Paris, 1 Febr. (Rador). — **Joi s'a anunţat că armatele întâia şi a treia americane, care luptă la nord-est şi sud-est de Saint Vith, înaintează dincolo de frontiera germană şi se apropie de linia Siegfried pe un front larg.**

Trupele americane şi franceze, care luptă în regiunea pungii de la Colmar, câştigă constant teren şi ameninţă să izoleze întrândul.

❖

Londra, 1 Febr. (Rador). — **Armata întâia a Statelor Unite, pătrunzând cu încă un kilometru şi jumătate în interiorul Germaniei prin pădurea Gerolstein, ca şi trupele americane care înaintează la sud de Monjoie, întâmpină o rezistenţă din ce în ce mai îndârjită din partea infanteriei germane.**

Oamenii din divizia a doua, înaintând cu 4 km. prin regiunea împădurită Desolatz, a dat peste noui câmpuri de mine, mai numeroase decât până acum.

Alte trupe din armata întâia au cucerit mai multe depozite de muniţii. Divizia a şasea a câştigat până la 3500 de metri şi a luat 1332 de prizonieri.

PE FRONTUL RINULUI

Paris, 1 (Rador). — **Armata a 7-a americană, atacând peste râul Moder, în regiunea oraşului Bischweiler, a înaintat peste 2 km. şi a format un cap de pod în flancul apărării germane.**

Bischweiler se găseşte la 8 km. spre sud-est de Hagenau şi la 25 km. spre nord de Strassburg.

Germanii au fost cu totul surprinşi când americanii au intrat în satul Oberhofen, situat imediat la nord de Bischweiler, dar în prezent au loc lupte crâncene la sud de sat.

Pe frontul Rinului, coridorul german situat dealungul fluviului dela Colmar la Strassburg, este măcinat din ce în ce mai mult.

Trupe franceze şi americane, care au depăşit Colmar la flancul de răsărit, au atins aproape râul.

Cel puţin 12 sate au fost ocupate şi trupele aliate presează de aproape pe germani.

Pe malul de vest al Rinului se văd bărci, pentru a trece pe germani în partea de est.

Trupele aliate se găsesc la mai puţin de 7 km. de Neuf Brisach, nod de şosele în regiunea Colmar, iar podul de peste Rin se găseşte acum sub tirul artileriei grele americane. Dacă acest pod va putea fi controlat de aliaţi, mii de germani vor fi prinşi în partea de nord a coridorului.

Judecarea
a 52 de foşti miniştri francezi

Paris, 1 (Rador). — După cum anunţă ziarele, înalta Curte de Justiţie franceză va ţine o şedinţă în Camera Deputaţilor, pentru a judeca pe 21 de miniştri arestaţi ai fostului regim dela Vichy şi alţi 31 de miniştri, care au fugit.

Printre ei se găsesc şi cinci guvernatori generali, care sunt arestaţi, doi guvernatori generali, care s'au refugiat, precum şi doi miniştri, care au fost eliberaţi pe cuvânt.

Primul acuzat va fi amiralul Esteva, fost rezident general al Tunisiei, în timpul debarcărilor aliaţilor.

UN MOMENT DECISIV
IN ISTORIA DIPLOMATICĂ A RĂZBOIULUI

D-nii Churchill, Roosevelt şi Stalin vor discuta aranjamentele pentru capitularea necondiţionată a Germaniei

Washington, 1 Februarie (Rador). — **D. Paul Scott Pankine, trimisul special al agenţiei „Reuter", transmite :**

Având în vedere iminenţa reuniunii „marilor trei" şi înrăutăţirea situaţiei în Germania pe măsură ce armata roşie se apropie tot mai mult de Berlin, la Washington se anticipează un moment decisiv în istoria diplomatică a războiului.

Un ziar din Washington a declarat Miercuri : „Suntem îndrituiţi să credem că evenimente dintre cele mai dramatice din acest război sunt chiar în curs de desfăşurare şi s'ar putea să se producă în curând pe neaşteptate".

Presupunerile ce se fac în legătură cu ordinea de zi a reuniunii „marilor trei" se concentrează asupra aranjamentelor pentru capitularea necondiţionată a Germaniei.

Se crede că există proectul amănunţit al documentului ce urmează a fi semnat de comandanţii militari japonezi.

Se crede deasemeni că consideraţiile strict militare se află probabil pe primul plan, înaintea chestiunilor politice.

Se aşteaptă totuş ca o reuniune preliminară ori concomitentă a celor trei miniştri de afaceri străine să se ocupe cu probleme politice mai înainte de întâlnirea d-lor Churchill, Stalin şi Roosevelt.

Comunicatul dat Miercuri anunţând că d. Edward Stettinius, secretarul departamentului de stat, a fost la Roma, a intensificat atmosfera de anticipare, întrucât se produce după vizitele făcute la Londra, Paris şi Roma de d. Harry Hopkins, reprezentantul personal al preşedintelui Roosevelt.

Se reaminteşte că d. Stettinius a anunţat săptămâna trecută că va participa la reuniunea „marilor trei".

DECLARAŢIILE D-LUI HARRY HOPKINS

Londra, 1 Februarie (Rador). — **Jom Kimche, redactorul special al agenţiei „Reuter", scrie :**

D. Harry Hopkins a declarat că la întrunirea „celor trei" vor fi discutate cu precădere problemele politice.

Această declaraţie a făcut să se creadă la Londra că d. Roosevelt se prezintă d-lor Stalin şi Churchill cu o serie de propuneri concrete.

Cercurile politice din Londra mai cred că înaintarea rapidă a ruşilor a făcut ca problema Germaniei să treacă pe primul plan.

Deşi până acum au fost făcute tot felul de propuneri politice, nu se ştie dacă a fost realizat un organism special, care să se ocupe de Germania.

La Londra se mai crede că se va face o declaraţie senzaţională cu privire la Germania.

ESTE POSIBIL CA FRUNTAŞII ALIAŢI SĂ ADRESEZE UN MANIFEST POPORULUI GERMAN

Londra, 1 (Rador). — *Probabilitatea ca fruntaşii aliaţi să adreseze un manifest poporului german este luată în considerare de „Yorkshire Post" în editorialul de Joi.*

Declarând că efectele dezastruoase pe care lupta desnădăjduită a nazistilor le are asupra vieţii Germaniei vor pune pe aliaţi în faţa unor grave probleme în lunile viitoare, „Yorkshire Post" spune între altele:

„Naţiunile Unite trebue să dovedească că ele vor şi sunt capabile să restaureze mijloacele de existenţă şi să împiedice ca Reichul să cadă într'o stare de nenorocire neomenească care ar mina însăşi bazele ordinei civilizate.

Socotim ca probabil că fruntaşii aliaţi ce se vor întâlni în curând într'o conferinţă vor adresa un manifest poporului german cerându-i să capituleze necondiţionat şi sugerând că o asemenea capitulare l-ar salva de cea mai rea dintre nenorociri de care este ameninţat.

Indiferent dacă un ultimatum de acest fel va fi adresat ori nu poporului german, aliaţii au datoria să asigure în măsura posibilităţilor ce le stau la îndemână ca predarea necondiţionată a Germaniei să fie urmată de acţiuni energice pentru a se împiedica răspândirea haosului şi molimilor în Germania Această politică este considerată nu numai de considerente umanitare, ci şi de nevoia de a se evita ca Reichul să devină o regiune de molimi în centrul Europei, care ar putea dăuna sănătăţii fizice şi politice a continentului. Ea este dictată deasemeni de recunoaşterea faptului că cel mai bun mijloc pentru a se stârpi din rădăcini nazismul odată pentru totdeauna este de a arăta chiar dela prima ocazie imensele potenţialităţi ale cooperării internaţionale".

MĂRIREA SOLDEI
OSTAŞILOR

La propunerea d-lui general de Corp de armată Negulescu Ioan, ministru de război, printr'un jurnal al consiliului de miniştri s'a aprobat ca, începând dela 1 Ianuarie 1945, solda trupei să fie zilnic, după cum se arată mai jos :

— Pentru sergent : 40 lei ;
— Pentru caporal : 30 ;
— Pentru fruntaş şi soldat : 20 lei.